หนังสือเพลงประกอบการสอน

สำหรับครูอาจารย์

นักเรียน, ลูกเสือ, เนตรนารี

ลูกเสือชาวบ้าน

นักศึกษาและผู้สนใจทั่วไป

รวบรวมโดย

อำนาจ เจริญศิลป์ พ.ม., กศ.บ., ค.ม., S.W.B.

เพลงชาติ

ประเทศไทยรวมเลือดเนื้อชาติเชื้อไทย
เป็นประชารัฐ ไผทของไทยทุกส่วน
อยู่ดำรงคงไว้ได้ทั้งมวล
ด้วยไทยล้วนหมาย รักสามัคคี
ไทยนี้รักสงบ แต่ถึงรบไม่ขลาด
เอกราชจะไม่ให้ใครข่มขี่
สละเลือดทุกหยาดเป็นชาติพลี
เถลิงประเทศชาติไทยทวีมีชัย ชโย.

เพลงกบร้อง

กบเอยทำไมจึงร้อง กบเอยทำไมจึงร้อง
จำเป็นต้องร้องเพราะว่าท้องมันปวด
ท้องเอยทำไมจึงปวด ท้องเอยทำไมจึงปวด
จำเป็นต้องปวดเพราะว่าข้าวมันดิบ
ข้าวเอยทำไมจึงดิบ ข้าวเอยทำไมจึงดิบ
จำเป็นต้องดิบเพราะว่าฝนมันตก
ฝนเอยทำไมจึงตก ฝนเอยทำไมจึงตก
จำเป็นต้องตกเพราะว่ากบมันร้อง.

รอเธอ

รอฉันรอเธออยู่ แต่ไม่รู้เธออยู่หนใด
ฉันเป็นห่วง ฉันเป็นห่วงตัวเธอ
นัดไว้ทำไมไม่มา (ซ้ำ)
รีบหน่อย รีบหน่อย รีบหน่อย

เธอจะมา เธอจะมาเมื่อไร นัดฉันไว้ทำไมไม่มา
อย่าให้เก้อชะเง้อคอยหา
โอ้เธอจ๋าอย่าช้าเร็วหน่อย
เร่งหน่อย เร่งหน่อย เร่งหน่อย.

มองมองหา

มองมองหา ขวัญตาเข้าอยู่แห่งไหน มองมองไป ขวัญใจทำไมไม่มา
เธอหลอกให้พี่มารอ โอ้หนอมาทำพี่ได้ เป็นเพราะเหตุอันใด ขวัญใจทำไมไม่มา (ซ้ำ)
มองเสียจนเก้อ ที่รักเธอนั้นคือใครกัน มองๆไปจิตใจไหวหวั่น (ซ้ำ) ที่รักฉันคล้ายกันกับเธอ (ซ้ำ)

ตรงต่อเวลา

ตรงต่อเวลา พวกเราต้องมาให้ตรงเวลา
ตรึ๊งตรง ตรงเวลา พวกเราต้องมาให้ตรงเวลา
เราเกิดมาเป็นคน ต้องหมั่นฝึกฝนให้ตรงเวลา
วันคืนไม่คอยท่า วันเวลาไม่เคยคอยใคร (ซ้ำ).

ความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์ เป็นสมบัติของคนดี หากว่าใครไม่มี ชาตินี้เอาดีไม่ได้
มีความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอดตมไป คดโกงแล้วใคร จะรับไว้ให้ร่วมการงาน (ซ้ำ).

อย่าเกียจคร้าน

อย่าเกียจคร้าน การทำงานนะพวกเรา งานหนักงานเบา เหนื่อยแล้วเราพักผ่อนก็หาย
ไม่ทำงาน หลบหลีกงาน ด้วยเกียจคร้านเอาแต่สบาย
แก่จนตาย ขอทำนายว่าไม่เจริญ (ซ้ำ).

ความเกรงใจ

ความเกรงใจเป็นสมบัติของผู้ดี ตรองดูซี ทุกคนก็มีหัวใจ
เกิดเป็นคนถ้าหากไม่เกรงใจใคร คนนั้นไซร้ ไร้คุณธรรมประจำตน.

ลูกเสือรำลึก

วชิราวุธพระมงกุฎเกล้า เจ้าประชา
ก่อกำเนิดลูกเสือมา ข้าเลื่อมใส
พวกเราลูกเสือ เชื้อชาติไทย
เทิดเกียรติพระองค์ไว้ ด้วยภักดี
ลูกเสือรำลึก นึกพระคุณ เทิดบูชา
ปฏิญาณรักกษัตริย์ ชาติศาสน์ศรี
มาเถิด ลูกเสือ สร้างความดี
เพื่อศักดิ์ศรีลูกเสือไทย ดั่งใจปอง.

ลูกเสือธีรราช

เหล่าลูกเสือ ของธีรราช
ทะนงองอาจ สืบชาติเชื้อพงศ์พันธุ์
สมัครสมานโดยมีสามัคคีมั่น
พวกเราจะรักร่วมกัน จะผูกสัมพันธ์ตลอดไป
มีธรรมารักษาชื่อ
สร้างเกียรติระบือ เลื่องลือต่อไปช้านาน
ร่าเริงแช่มใส ใฝ่ใจรักให้ยืนนาน
พวกเราล้วนชื่นบาน เพราะกิจการลูกเสือไทย.

โอ้เจ้าพวงมาลัย

โอ้เจ้าพวงมาลัย เจ้าจะลอยไปคล้องใครกันแน่ (ซ้ำ)
จะรักใครชอบใครให้จริงแท้ เอาให้แน่สักราย
อย่ามัวลอยตามลมให้เขาดมดอมสิ้นกลิ่นหอมแล้วหน่าย (ซ้ำ)
ยามนั้นเจ้าจะอายเขาไม่อยากชม เด็ดเจ้าดมทิ้งไป
อยากเป็นหงส์เหินหาว อยากเป็นดาวเลิศลอยวิไล (ซ้ำ)
อยู่ที่บ้านไม่ชอบใจ หนีมาอยู่ค่ายสุขใจจริงเอย
เอ๋ย โอละหน่าย โอละหน่าย หน่อยเอย
ชะเอ้อเอ่อเอ้อเออ เอิงเอยเอ่อเออ เอ้อเออเอิงเอย.

โอ้เมื่อมีไฟ

โอ้เมื่อมีไฟ ไฟไฟ ลุกขึ้นแข่งข้า สุขอุรา เมื่อเรามา พร้อมหน้ากัน
คืนวันนี้มีสุข ปลดเปลื้องทุกข์รับความสำราญ เธอกับฉัน นั้นมา เล่นรอบกองไฟ (ซ้ำ)
ไฟมันลุก ไฟมันร้อน ไม่อาทรความร้อนของไฟ (ซ้ำ)
ไฟจะลุกจะร้อนเพียงไหน สุขฤทัยร่วมวงเฮฮา (ซ้ำ).

เพลงกราวกีฬา

พวกเรานักกีฬาใจกล้าหาญ เชี่ยวชาญชิงชัยไม่ย่นย่อ
คราวชนะรุกใหญ่ไม่รีรอ คราวแพ้ก็ไม่ท้อกัดฟันทน
(สร้อย) ฮึมๆ ๆ ๆ กีฬาๆ เป็นยาวิเศษ ฮ่าไฮ้ๆ
กีฬาๆ เป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลสทำคนให้เป็นคน
ผลของการฝึกตน เล่นกีฬาสากล ตะละล่า.
ร่างกายกำยำล้ำเลิศ กล้ามเนื้อก่อเกิดทุกแห่งหน
แข็งแรงทรหดอดทน ว่องไวไม่ย่นระย่อใคร (สร้อย...)
ใจคอมั่นคงทรงศักดิ์ รู้จักที่หนีที่ไล่
รู้แพ้รู้ชนะรู้อภัย ไว้ใจได้ทั่วทั้งรักชัง (สร้อย...)
ไม่ชอบเอาเปรียบเทียบแข่งขัน สู้กันซึ่งหน้าอย่าลับหลัง
มัวส่วนตัวเบื่อเหลือกำลัง เกลียดชังการเล่นเห็นแก่ตัว (สร้อย...)
เล่นรวมกำลังกันทั้งพวก เอาชัยสะดวกมิใช่ชั่ว
ไม่ว่างานหรือเล่นเป็นไม่กลัว ร่วมมือกันทั่วก็ไชโย. (สร้อย...)

มาลัยชาวค่าย

โห่.....ฮิ้ว! กลองชาวเร้าหทัย แห่พวงมาลัยให้สุขสำราญ (ซ้ำ)

เราหมู่บริการ สนุกสนานหนักหนา

มาเถิดพี่น้อง มาร่วมกันร้องบรรเลง

จะสดชื่นครื้นเครง ลา ล้า ลา ลา หล่า ลา ล้า ลา ลา หล่า

จะสดชื่นครื้นเครง ต้องโห่กันเองอีกสามลา โห่.....ฮิ้ว!

แห่เอยแห่ไป แห่รอบกองไฟวนขวามือเรา (ซ้ำ)

เพลิดเพลินกลองชาว สนุกเกรียวกราวหนักหนา

หากแม้นบังเอิญ มาลัยได้เดินผ่านใคร

โห่สักครั้งก่อนเป็นไร ลา ล้า ลา ลา หล่า ลา ล้า ลา ลา หล่า

โห่สักครั้งก่อนเป็นไร เพื่อเป็นแรงใจคนแห่มา โห่.....ฮิ้ว!

มาลัยพวงงาม เราพยายามทำกัน (ซ้ำ)

เตรียมมาให้ท่าน ผู้เป็นประธานนั้นหนา

หากไม่ถูกใจ ต้องขออภัยมณี

สุดฝีมือแค่นี้ ลา ล้า ลา ลา หล่า ลา ล้า ลา ลา หล่า

สุดฝีมือแค่นี้ อยากทำให้ดีแต่ไม่มีเวลา

แห่เอยแห่ไป แห่รอบกองไฟสามรอบพอดี (ซ้ำ)

คนไหนที่มี พวงมาลัยให้มา

อีกพุ่มดอกไม้ ที่ใช้บรรยายรายการ

ส่งมอบให้ประธาน ลา ล้า ลา ลา หล่า ลา ล้า ลา ลา หล่า

ส่งมอบให้ประธาน จะได้เริ่มงานเฮฮา โห่.....ฮิ้ว!.

กา

กาเอ๋ยกา บินมาไวไว

มาจับต้นโพธิ์ โผมาต้นไทร.

กาเอ๋ยกาดำ

กาเอ๋ยกาดำ รู้จำรู้จักรักเพื่อน

ได้เหยื่อเผื่อแผ่ไม่แชเชือน รีบเตือนพวกพ้องร้องเรียกมา

เกลื่อนกลุ้มรุมล้อมพร้อมพรัก น่ารักน้ำใจกระไรหนา

การเผื่อแผ่แน่ะพ่อหนูของคูกา มันโอบอารีรักดีนักเอย.

กุ๊กกุ๊กไก่

ไก่ กุ๊กกา ไก่ เลี้ยงลูกมาจนใหญ่ ไม่มีนมให้ลูกกิน

ลูกร้องเจี๊ยบๆ แม่พาเลียบเดินคุ้ยดิน

ทำมาหากิน ตามประสาไก่เอย.

เกียรติศักดิ์ลูกเสือไทย

ลูกเสือ ลูกเสือ ไว้ศักดิ์ชิลูกผู้ชาย

ลูกเสือ ลูกเสือ ไว้ลายชิลูกเสือไทย

รักเกียรติรักวินัย แข็งแรงและอดทน

เราจะบำเพ็ญตน ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น.

เกิดมาพึ่งกัน

เกิดเป็นคน อย่าเห็นแก่ตนแหละดี ถึงจะมีร่ำรวยสุขสันต์

จนหรือมีไม่เป็นที่สำคัญ แม้รักกันพึ่งพาอย่าไปตัดไมตรี

เกิดมาพึ่งกัน ผิวพรรณใช่แบ่งศักดิ์ศรี วันนี้เราอยู่คิดดูให้ดี

ถึงจะจนจะมี อย่าไปสร้างเวรกรรม ขืนไปทำชั่วไป อาจต้องใช้กรรมเวร

อย่างมงายโลภหลง เพราะคงจะเกิดลำเค็ญ สร้างบุญพระท่านคงเห็น

ร่มเย็นพ้นความกังวล ถึงวิบัติขัดสน ผลบุญนำให้ ศีลธรรมมั่นใจ

ไม่ต้องไปกังวล ถึงจะมีจะจน เกิดกุศลดลใจ.

พฤษภกาสร อีกกุญชรอันปลดปลง

โททนต์เสน่งคง สำคัญหมายในกายมี

นรชาติวางวาย มลายสิ้นทั้งอินทรีย์

สถิตทั่วแต่ชั่วดี ประดับไว้ในโลกา.

ใกล้เข้าไปอีกนิด

ใกล้เข้าไปอีกนิด ชิดเข้าไปอีกหน่อย

สวรรค์น้อยน้อย อยู่ในวงฟ้อนรำ

รูปหล่อขอเชิญมาเล่น เนื้อเย็นขอเชิญมารำ

มองมาน้อยน์ตาหวานฉ่ำ (ซ้ำ) มะมารำกับพี่นี้เอย.

ข้าวโพดสาลี

พรวนดินกันเสียให้หมด จะปลูกข้าวโพดสาลี

พรวนดินกันเสียให้หมด จะปลูกข้าวโพดสาลี

โอ้เจ้าดวงดารา เจ้าไม่เมตตาตัวพี่

ข้าวโพดสาลี ข้าวโพดสาลี ป่านฉะนี้คงร่วงโรยรา. (ซ้ำ)

จิงโจ้

จิงโจ้เอย มาโล้สำเภา หมาไล่เห่า จิงโจ้ตกน้ำ หมาไล่ซ้ำ จิงโจ้ดำหนี
ได้กล้วยสองหวี ทำขวัญจิงโจ้เอย.

ช้างขึ้นเดือนหงาย

ข้างขึ้นเดือนหงาย เราขี่ควายชมจันทร์ เพลิดเพลินใจฉัน โคมสวรรค์พราวพราย
ไขว่ห้างนั่งเฉย เอ้อละเหยลอยชาย เป่าขลุ่ยเพลงหนังบนหลังควาย ชื่นพระพายโชยมา
แม้ว่าต้องการเพื่อนคุย ฉันมีเจ้าทุยสนทนา พูดจาตอบถามตามประสา ลัดเลี้ยวคันนาตามชอบใจ
สุขใจจริงหนอ เราไม่ง้อใครๆ เขอะนางคนรักก็รับไป เปล่าขลุ่ยสอดคล้องนางร้องไป
ขี่ควายชมฟ้าเพลินตาเพลินใจ จันทร์แจ่มใสเต็มดวง (ดนตรี...)
ข้างขึ้นเดือนหงาย เราขี่ควายพาควง แต่หนุ่มชาวเมืองหลวง พาคู่ควงเปลืองครัน
อยู่กรุงอยู่นา มันก็ฟ้าเดียวกัน ขี่ควายขี่เก๋งก็เหมือนกัน มันก็พระจันทร์ดวงเดียว
เขาว่ารถยนต์สบาย แต่ฉันว่าแพ้ควายแท้เทียว อยู่กรุงไปไหนให้หวาดเสียว ปรูดปราดโครมเดียวเราก็ตาย
ต้นข้าวอ่อนพลิ้ว ชูยอดริ้วเรียงราย ค่อยชมแช่มช้อยค่อยเยื้องกราย ขี่ควายแช่มช้าประสาควาย
อยู่นาสุขแสนเมืองแมนกรายๆ เดือนก็หงายพอกัน.

คืนเดือนหงาย

ยามกลางคืนเดือนหงาย เย็นพระพายโบกพลิ้วปลิวมา
เย็นอะไรก็ไม่เย็นจิต เท่าเย็นผูกมิตรไม่เบื่อระอา
เย็นร่มธงไทยปกไทยทั่วหน้า เย็นยิ่งน้ำฟ้ามาประพรมเอย.

ยามค่ำคืนเดือนหงาย

ยามค่ำคืน เดือนหงาย ไอ้ตกขี่ควายไปอเมริกา
จิ้งหรีดบ่นว่าปวดท้อง (ซ้ำ) เพราะกินลอดช่องไปตั้งสามกะลา.

ขับปูดำ

ขับปูดำ ขยำปูนา ขับปูม้าคว้าปูทะเล
สนุกจริงเอย แล้วเลยลงเปล ชะโอละเห่ ลงเปลหลับไป (ซ้ำ).

งามแสงเดือน

งามแสงเดือนมาเยือนส่องหล้า งามใบหน้ามาสู่วงรำ (ซ้ำ)
เราเล่นกันเพื่อสนุก เปลื้องทุกข์ให้วายระกำ
ขอให้เล่นฟ้อนรำ เพื่อสามัคคีเอย.

ใครหนอ

ใครหนอ รักเราเท่าชีวี ใครหนอ ปรานีไม่มีเสื่อมคลาย
ใครหนอ รักเราใช่เพียงรูปกาย รักเขาไม่หน่าย มิคิดทำลาย ใครหนา
ใครหนอ รักเราเท่าทรวงใน ใครหนอ เอาใจปลอบเราเรื่อยมา
ใครหนอ รักเราดังดวงแก้วตา รักเขากว้างกว่า พื้นพสุธา นภากาศ
จะเอาโลกมาทำปากกา แล้วเอานภามาแทนกระดาษ
เอาน้ำหมดมหาสมุทรแทนหมึกวาด ประกาศพระคุณไม่พอ
ใครหนอ รักเราเท่าชีวัน ใครหนอ ใครกันให้เราขี่คอ
ใครหนอ ชักชวนดูหนังสือ รู้แล้วล่ะก็ อย่ามัวรั้งรอ ทดแทนบุญคุณ.

เชิญกัน

เชิญกันวันนี้สุขใจ สบายดีหรือบอกมา
ห่างเธอฉันเหงาอุรา (ซ้ำ) ร้องรำดีกว่า วันนี้สุขใจ.

จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า

จันทร์เอ๋ยจันทร์เจ้า ขอข้าวขอแกง
ขอแหวนทองแดง ผูกมือน้องข้า
ขอช้างขอม้า ให้น้องข้าขี่
ขอเก้าอี้ ให้น้องข้านั่ง
ขอเตียงตั้ง ให้น้องข้านอน
ขอละคร ให้น้องข้าดู
*ขอตุ๊ดตู่ มาร้องตุ๊บแก.
(ขอยายชูเลี้ยงตัวข้าเถิด ขอยายเกิดเลี้ยงตัวข้าเอง).

จ้ำจี้ผลไม้

จ้ำจี้ผลไม้ แตงไทย แตงกวา
ขนุน น้อยหน่า พุทรา มังคุด
ละมุด ลำไย มะเฟือง มะไฟ
มะกรูด มะนาว มะพร้าว ส้มโอ
ฟักแฟง แตงโม ไชโย โห่ฮิ้ว.

จ้ำจี้มะเขือเปราะ

จ้ำจี้มะเขือเปราะ กะเทาะหน้าแว่น พายเรืออกแอ่น กระแท่นต้นกุ่ม สาวหนุ่มๆ
อาบน้ำท่าไหน อาบน้ำท่าวัด เอากระจกที่ไหนส่อง เยี่ยมเยี่ยมมองมอง นกขุนทองร้องฮูก.

จ้ำจี้มะเขือพวง

จ้ำจี้มะเขือพวง เมียน้อยเมียหลวง มาเล่นก้ามกุ้ง ก้ามกุ้งร้องแง้ มาสอยดอกแค มาแหย่รูปู
อีหนูกินแป้ง อีแร้งตกบันได ปลาหลดปลาไหล ยัดใส่หม้อแกง กลางคืนเมาเหล้า
เตะหม้อข้าวปากแหว่ง ทัพพีเล่นกล กระจาดสวดมนต์ รับศีลรับพร ลอดช่องมีขา เดินไปหาน้ำกะทิ.

จ้ำจี้เม็ดขนุน

จ้ำจี้เม็ดขนุน ใครมีบุญได้กินสำรับ ใครหมุบหมับได้กินหมาเน่า ส้มมะรินส้มมะแป้น มะเฟืองออกดอก มะกอกออกฝัก ผัวไม่รักมาโทษอีแป้น อีแป้นแล่นจู้ด.

เจ้าช่อมาลี

เจ้าช่อมาลี คนดีของพี่ก็มา สวยจริงหนาเวลาค่ำคืน (ซ้ำ)
โอ้จันทร์ไปไหน ทำไมจึงไม่ส่องแสง เดือนมาแฝงแสงสว่าง
เมฆน้อยลอยมาบัง (ซ้ำ) แสงสว่างก็จางหายไป.

ชาวไทยเจ้าเอ๋ย

ชาวไทยเจ้าเอ๋ย ขออย่าละเลยในการทำหน้าที่
การที่เราได้เล่นสนุก เปลื้องทุกข์สบายอย่างนี้
เพราะชาติเราได้เสรี มีเอกราชสมบูรณ์
เราจึงควรช่วยชูชาติ ให้เก่งกาจเจิดจำรูญ
เพื่อความสุขเพิ่มพูน ของชาวไทยเราเอย.

ชิม

ไช เดอะมัด เดอะแมน กีวัด กีฮอน
เดอะลาฟ เดอะลอง (ซ้ำ)
วัสกีวัด วัสกีวัด วัน-สกีวัน กี่ลอง (เที่ยวเดียว)
ชิม ชิม ชิม-โฮ้, ชิม ชิม ชิม
ฮา ฮา, ฮาฮา, ฮ้าไฮ้, (ซ้ำ).

ดวงจันทร์ขวัญฟ้า

ดวงจันทร์ขวัญฟ้า ชื่นชีวาขวัญพี่
จันทร์ประจำราตรี แต่ขวัญพี่ประจำใจ
พี่เทิดทูนคือชาติ เอกราชอธิปไตย
ถนอมแนบสนิทใน คือขวัญใจพี่เอย.

ดวงจันทร์วันเพ็ญ

ดวงจันทร์วันเพ็ญ ลอยเด่นอยู่ในนภา ทรงกลดสดสี รัศมีทอแสงงามตา
แสงจันทร์อร่าม ฉายงามส่องฟ้า ไม่งามเท่าหน้า นวลน้องของใจ
งามเอยแสนงาม งามจริงยอดหญิงชาติไทย งามวงพักตร์ยิ่งดวงจันทรา จริตกิริยานิ่มนวลละไม
วาจาก็งวาน อ่อนหวานจับใจ รูปทรงสมส่วน ยั่วยวนหทัย
สมเป็นดอกไม้ ขวัญใจชาติเอย.

ดอกดินดอกฟ้า

(สร้อย) ดอกดินนั้นอยู่ใต้ล่าง ดอกฟ้าอยู่บนสวรรค์
จะเด็ดดอกฟ้าพี่มาไม่ทัน (ซ้ำ) ดอกไม้นั้นชื่อว่าดอกอะไร.
เจ้าดอกเอ๋ย เจ้าดอกจำปา เมื่อคนเราเกิดมา ควรจะทำความดีเอ๊ย (สร้อย...)
เจ้าดอกเอ๋ย เจ้าดอกลำไย ก่อนจากกันไป ขอให้ท่านมีความสุข ทุกวันเอ๊ย (สร้อย...).

เดี๋ยวเดียว

เดี๋ยวเดียว เจอะกันประเดี๋ยวเดียว สนิทสนมกลมเกลียว เดี๋ยวเดียวก็รักกันได้ (ซ้ำ)
แปลกใจ เรารักกันได้อย่างไร (ซ้ำ) เรารักกันได้ เพราะลูกเสืออย่างเดียว.

ดอกไม้ของชาติ

(สร้อย) ขวัญใจดอกไม้ของชาติ	งามวิลาสนวยนาดร่ายรำ (ซ้ำ).
เอวองค์ อ่อนงาม	ตามแบบนาฏศิลป์
ชี้ชาติไทย เนาถิ่น	เจริญวัฒนธรรม (สร้อย...)
งามทุกสิ่ง สามารถ	สร้างชาติช่วยชาย
ดำเนินตาม นโยบาย	สู้ทนเหนื่อยยากตรากตรำ (สร้อย...).

รำวงดาวพระศุกร์

มามารำ ร้องเพลงลำนำร่ายรำเฮฮา ถึงดาวพระศุกร์สนุกหนักหนา เข้าขวนวิญญาอารมณ์

พริ้งเพราพวกดาวพระศุกร์ สมนามสมสุขสนุกภิรมย์ อยู่ต่างโลกโชคร่วมรัก

ทุกคนประจักษ์ฝากไมตรี รำวงยามนี้สุขศรีรื่นรมย์ เท่งปะ เท่งปะ เท่งปะ

เรามาสุขใจฤทัยรื่นรมย์ รักชิดชมอารมณ์สุขเอย.

เด็กทั้งหลาย

พวกหนูเล็กเด็กทั้งหลาย อย่านอนตื่นสายเป็นเด็กเกียจคร้าน

ตื่นเช้าจะได้เบิกบาน สดชื่นสำราญสมองผ่องใส

อาบน้ำล้างหน้าสีฟัน รีบเร่งเร็วพลันแต่งตัวทันใด

รับประทานอาหารเร็วไว เสร็จแล้วจะได้รีบไปโรงเรียน.

เดือนหกวันเพ็ญ

เดือนหกวันเพ็ญนั้นเป็นวันอะไร จำได้บ้างไหมคือวันวิสาขบูชา

เป็นวันสำคัญทางศาสนา เหล่าเราบูชาพุทธคุณเลิศล้ำประมาณ

พระพุทธเจ้าประสูติและตรัสรู้ และเสด็จสู่ปรินิพพาน

ในวันนี้ตรงกันช่างบันดาล น่าอัศจรรย์เป็นวันน่ารำลึกเอย.

ตบมือให้ดัง

ตบมือให้ดัง อย่ามัวนั่งนิ่งเฉย ตบมือกันเถิดเหวย เพื่อนเอ๋ยลูกเสือไทย

ตบมือให้ดัง เจ็บก็ช่างปะไร อย่ามัวนั่งเป็นทุกข์ สนุกกันเข้าไว้ นั่งนิ่งอยู่ทำไม

จิตใจพลอยหมองเศร้า เกิดมาเป็นคน อย่าทำตนซึมเซา (ซ้ำ).

ตลุงลูกเสือ

(ชาย-หญิง) พวกเราลูกเสือออกมาเร็วไว รื่นเริงกันไปให้สนุกเฮฮา

ด้วยการร้องรำแล้วทำท่า โยกย้ายไปมาด้วยเพลงตะลุง.

ลูกเสือของไทย (ซ้ำ) มีใจอดทน (ซ้ำ) มุ่งบำเพ็ญตน (ซ้ำ) ช่วยเหลือคนเรื่อยมา (ซ้ำ)

ยามเรียนยามเล่น (ซ้ำ) แบ่งเป็นเวลา (ซ้ำ) ยามนี้แหละหนา (ซ้ำ) เชิญมาร่ายรำ (ซ้ำ).

ตั้งไข่

ตั้งไข่ล้ม ต้มไข่กิน ไข่ตกดิน อดกินเนื้อไก่เน้อ.

ตามองตา

ตามองตา สายตาก็จ้องมองกัน รู้สึกเสียวซ่านหัวใจ

รักฉันก็ไม่รัก หลงฉันก็ไม่หลง ฉันยังอดโค้งเธอไม่ได้

รูปช่างงามวิไล (ซ้ำ) เหมือนดอกไม้ที่เธอถือมา (ซ้ำ).

ทุเรียน

ทุเรียนเชิญรำ มังคุดมาทำใจน้อย ลางสาดอุตส่าห์มาคอย ร้อยกรองมาร้องเป็นเพลง

ข้าวเหนียวดำมารำกับพี่ อย่าหลีกอย่าหนีน้ำกะทิโคลงเคลง

ขวัญเอยอย่าเกรง อย่าทำให้เพลงทุเรียนจืดจาง.

ตาอินกะตานา

ตาอินกะตานา หาปลาเอามากินกัน ได้ปลาทุกวัน รักกันก็ปันกันไป

หาปลามานมนาน หาปลามาบานตะไท ขนแม้ใครๆ รู้น้ำใจไมตรีปรีดา

แต่แล้ววันหนึ่ง เคราะห์มองขึงขมึงทึงมา สองคนถึงครา แย่งหัวปลาหางปลากันเกรียว

ตาอินกะตานา โศกาอาวรณ์จริงเชียว ตาอยู่มาเดี๋ยวเดียว คว้าพุงเพรียวๆไปกิน.

ไทยควรคำนึง

ชนเชื้อชาวไทยทั่วทั้งแผ่นดิน แหลมทองของไทยทั้งสิ้น ท่านควรถวิลใจฟัง

แดนทองดินไทย เลือดไทยเคยไหลหลั่ง วีรชนไทยต่าง สิ้นสูญวายวางเพื่อถิ่นดินไทย

ควรคิดคำนึงให้ซึ้งจิตเรา ครั้งวีรชนหนเก่า ถูกชาติอื่นเขาทำลาย

จึงรวมใจกัน ฝ่าฟันลงทางใต้ รวมเชื้อชนชาวไทย อยู่ในแหลมทองด้วยอกระกำ

น่าอนาถชาติไทย เวรหรือกรรมซ้ำให้ ติดตามเผ่าไทยจนเหลือจำ

คิดๆดูซี ช่างมีเวรกรรม เราหนีมาต่ำ อยู่ถิ่นไทยงามแสนไกล

ยังเขาตามมาปองผลาญพวกเรา ยึดทางหากินเหมือนเก่า สุดจะอับเฉาดวงใจ

เชิญมองตาเขือน บ้านเรือนน้อยใหญ่ เป็นของเราเท่าไหร่ ตึกสวยวิไลใครเล่าเขาครอง

ถนนงามตาเคหาน่าชม ร้านรวงสองทางนั้นข่ม เกียรติไทยขื่นขมตรมทรวง

คนไทยใจดี ไม่มีใจแสนห่วง จนหลายปีเลยล่วง จึงซึ้งในทรวงโอ้ชาติไทย

มัวหลงระเริงยุ่งเหยิงต่อกัน เขาปองผลาญเราทุกวัน ก่อเกิดบุตรหลานเรื่อยไป

ลงแรงทำกิน อยู่บนผืนดินของไทย เคยคิดดูหรือไม่ พี่เอ๋ยน้องไทยใยไม่เหลียวแล

หากจะนอนดูดาย มัวคิดความมักใหญ่ ถิ่นทองแดนไทยคงสูญแน่

สรวลเสกันอยู่ ไม่รู้เหลียวแล คงเหลือเพียงแต่ ชื่อไทยแน่แท้แหลมทอง

ทนฝืนดูไปเลือนหายที่กิน ทุกทางเขากำไว้สิ้น กอบโกยแต่สินเนืองนอง

จนรวยตามกัน ไม่นานเราต้อง มีสายตาแลข้อง สู่น้ำแล้วตรองแดนสิ้นแล้วไทย.

แต่ช้าแต่

แต่ช้าแต่ เขาแห่ขายมา พอถึงศาลา เขาก็วางขายลง.

นกกิ้งโครง

นกกิ้งโครงเอย หลงเข้าโพรงนกเอี้ยง
เถียงเจ้าของ อ้อยอี่เอียงา
ส่งเสียงร้อง เจ้าของเขาว่าหน้าไม่อาย.

นกเอี้ยง

นกเอี้ยงเอย มาเลี้ยงควายเฒ่า ควายกินข้าว นกเอี้ยงหัวโต
เกาะต้นโพธิ์ ร้องไห้หงิงหงิง เกาะต้นขิง เขายิงลงมา
เกาะต้นข่า เขาด่าแม่ให้ เกาะต้นตะไคร้ ร้องไห้โฮฮา.

ในหมู่ลูกเสือ

ในหมู่ลูกเสือ เมื่อเรามาร่วมอยู่ ต่างคนต่างรู้ กันดีว่าหน้าที่ทุกอย่าง
ต้องช่วยกันทำ ทำไม่เว้นว่าง งานทุกอย่าง งานทุกอย่าง จะเสร็จโดยง่ายดาย.

สกุณา

สกุณา ร่ำร้อง เริงรมย์ ร่ำๆ ระงม ชวนฟัง
รอนๆ ค่ำแล้ว คืนรัง นกน้อยยัง คืนรัง คืนเรือน
เราโศก เราเศร้า เราซึมเศร้ากมล เรามืด เราหม่น เราทนมาแรมเดือน
เราเปลี่ยว เราเปล่า เศร้าใจใครจะเหมือน ไร้คู่ขาดเรือนเคียงเรียง.

บทอำนวยพร

พุทธานุภาพ นำผล เกิดสรรพมงคล น้อยใหญ่
เทวาอารักษ์ ทั่วไป ขอให้เป็นสุข สวัสดี
ธัมมานุภาพ นำผล เกิดสรรพมงคล เสริมศรี
เทพช่วยรักษา ปรานี ให้สุขสวัสดี ทั่วกัน
สังฆานุภาพ นำผล เกิดสรรพมงคล แม่นมั่น
เทเวศร์คุ้มครอง ป้องกัน สุขสวัสดิสรรพ์ ทั่วไป.

บ้านใกล้เรือนเคียง

บ้านใกล้เรือนเคียง เหลียวแลกันแต่ตา เมื่อไรเล่าหนา หวานตาจะเป็นหวานใจ
เมื่อแรกรักกัน สัญญากันว่าอย่างไร เดี๋ยวนี้ผิดไป ขออภัยเถิดนะแม่คุณ (ซ้ำ).

บูชานักรบ

น้องรักรักบูชาพี่ ที่มั่นคงที่มั่นคงกล้าหาญ เป็นนักสู้เชี่ยวชาญ สมศักดิ์ชาตินักรบ
น้องรักรักบูชาพี่ ที่มานะที่มานะอดทน หนักแสนหนักพี่ผจญ เกียรติพี่ขจรจบ
น้องรักรักบูชาพี่ ที่ขยันที่ขยันกิจการ บากบั่นสร้างหลักฐาน ทำทุกด้านทำทุกด้านครันครบ
น้องรักรักบูชาพี่ ที่รักชาติที่รักชาติยิ่งชีวิต เนื้อเลือดพี่พลีอุทิศ ชาติยงอยู่ยงอยู่คู่พิภพ.

ผูกมิตรไมตรี

ผูกไมตรีกันเถิดหนา ขอสัญญาเป็นเพื่อนกับเธอ
ฉันใฝ่ฝันมานานนะเออ ฉันรักเธอขอผูกไมตรี (ซ้ำ)
ลาซาซายังเอ้ ลาซาซายังซายังเอ
ซาตุ๊ซามาลาเอ ลาซาซายังซายังเอ.

ไปทะเล

เฮ..... เมื่อไปทะเลจับปูทะเล (ซ้ำ) เฮะ ปูขาเก๊ (ซ้ำ)

เฮ..... เมื่อกลับทะเลกินปูทะเล (ซ้ำ) เฮะ ปูขาเก๊ (ซ้ำ).

ป่าดงพงพี

ป่าดงพงพีของไทยเรานี้มีเกินพอ อย่ามัวรีรอขอเชิญช่วยกันขมันขมี

ถิ่นไทยนี้แดนสุขสันต์ หลากพันธุ์ไม้งามสดสี

ตื่นเถิดเราขามเข้ามุงานทันที ขอบและเสียมของเราก็มี สินทรัพย์ทวีด้วยกสิกรรม (ซ้ำ)

ป่าดงพงพีของไทยเรานี้อุดมครัน อยู่ในไพรวันรักดินถิ่นไทยใจหรรษา

แหล่งธารน้ำซ่านหลั่งไหล หว่างไพรนี้งามหนักหนา

ถิ่นแดนทองเรานี้ควรปองคุณค่า หมั่นขยันทุกวันเวลา สินทรัพย์ได้มาด้วยกสิกรรม (ซ้ำ).

ปิ๊ด ปี้ ปิ๊ด

ปิ๊ด ปี้ ปิ๊ด วันนี้วันเสาร์ รุ่งขึ้นเช้าวันอาทิตย์.

ผมเปีย

ผมเปียมาเสียใบตอง พระตีกลอง ตะลุ่มตุ้มโมง.

เบิกบานใจ

เบิกบานใจเมื่อเราอยู่พร้อมเพรียงกัน ชื่นชีวันร้องเพลงสุขสันต์หรรษา

ต่างคนยิ้มย่องผ่องใส สุขใจเสียเป็นหนักหนา

เพิ่มไมตรี รอยยิ้มนี้มีคุณค่า

หมั่นขยันทุกวันเวลา ยิ้มกันดีกว่าสดชื่นรื่นรมย์ (ซ้ำ).

ฝนตก

ฝนตกจักจัก มือซ้ายหิ้วปลา มือขวาถือผัก พอถึงที่พัก วางผักวางปลา.

ฝนตกแดดออก

ฝนตกแดดออก นกกระจอกเข้ารัง แม่ม่ายใส่เสื้อ ถ่อเรือไปดูหนัง.

พลับพลึงช่อใหม่

พลับพลึงช่อใหม่ ปลูกเอาไว้ที่ในแดนดง ดอกกำลังจะบาน น้ำค้างกำลังจะลง

รักใหม่ก็เข้ามาซ้อน รักก่อนจึงต้องถอยลง ถอยลงถอยลงถอยลง ยืนงงยืนงงยืนงง.

พัทยาลาก่อน

ลมทะเลพัดมา หาดพัทยาครวญคลั่ง ฟังเหมือนมนต์ภวังค์ วอนหวีดหวังครางว่า

ยังรักเธอ รักเธอ พร่ำเพ้อละเมอรอท่า ยังฝันกลืนน้ำตา ฝันจนกว่าชีพวาย

ครวญครางไปใยกัน เกลียวคลื่นนั้นมันชวนวิ่งว่าย แล้วล่มร้างร้างตาย หายอาวรณ์

ลาแล้วลา ขอลา โอ้พัทยาลาก่อน ชีวิตคือละคร ฉันมันอ่อนโลกเอย.

พวงมาลัย

เจ้าพวงมาลัย ควรหรือจะไปจากห้อง ลอยละล่อง เข้าในห้องไหนเอย

เจ้าพวงมาลัย พวกฉันออกไปจากห้อง ลอยละล่อง จะมาร้องเพลงเอย

แล้วลอยละล่อง เข้าใต้ห้องเรียนเอย.

พญาหงส์

ชะช้า พญาหงส์ ปีกอ่อนร่อนลงในดงมะขวิด

ขยับเข้าไปใกล้ เอาไหล่เข้าไปชิด (ซ้ำ) เอื้อมมือสะกิดนิดหน่อยไม่เป็นไร

ไม่ได้ดอกพี่ขา เสียเวลามาสะกิด ดวงใจฉันไม่รักสักนิด (ซ้ำ) อย่ามาสะกิดฉันไม่สนใจ.

พม่าเขว

เขว เขว เขว เสแสร้งแต่งเป็นพม่า (ซ้ำ)

ถือกลองย่างย่องออกมา เอาว่าทุงยาบาเล เอาว่าทุงยาบาเล เล เล้ เล เล เล เล

หมุน หมุน หมุน หมุนตัวก้มหัวนิดหน่อย (ซ้ำ)

เสียงเพลงดังน้อยหน่อยนอย เอาว่าทุงยาบาเล เอาว่าทุงยาบาเล เล เล้ เล เล เล เล

เสียง เสียง เสียง เสียงกลองเถิดเทิงเทิ้งบ้อง (ซ้ำ)

ฟ้อนรำตามจังหวะกลอง เอาว่าทุงยาบาเล เอาว่าทุงยาบาเล เล เล้ เล เล เล เล.

เพลงฉ่อย

(โอ....) มาว่าเพลงฉ่อยให้อร่อยสักนิด ไว้เป็นข้อควรคิดซึ่งว่าคำไข

อันคนเราเกิดมาในหล้าโลก ต่างก็วิปโยคทุกคนไป (เอชา....).

เพลงชวา

เพลินเสียงเพลง ครื้นเครงวิญญาณ์ ฟังซิฟัง เสียงดังลอยมา

กรอ กริ๊ก กรอ อ๋อ เพลงชวา ลา ลา ลา ท้ายทำนองเพลง

เพลินเสียงเพลง ครื้นเครงวิญญาณ์ งามแสงจันทร์ ขาวนวลยวนตา

บนฟ้าไกล ไร้ดวงดารา มาซิมา ร้องรำทำเพลง.

ช้าง

ช้าง ช้าง ช้าง หนูเคยเห็นช้างหรือเปล่า ช้างมันตัวโตไม่เบา จมูกยาวเรียกว่างวง
สองเขี้ยวใต้งวงเรียกว่างา มีหูมีตาหางยาว.

ปลา

ปลาตะเพียน ปลาดุก ปลาแดง ปลากด ปลาแขยง และปลากราย
ปลาเทโพ กระโห้ สวาย ปลาสร้อย ปลาหมู ปลาใบไม้ กระดี่ อยู่ในหนองน้ำ
แหวกว่ายผุดดำ โดดกันน่าดู ดู ดู ดู ดู ดู ซิ
ปลากะพง ปลาดาบราว ปลาหมึก ปลาดาว ปลาสำลี
ปลากระเบน กระบอก ปลาสีกุน จาระเม็ดมากมี ปลาจวด อินทรี ปลาทู แหวกว่ายกันน่าดู
อยู่ในทะเล เฮ เฮ เฮ เฮ เฮ เฮ.

รักชาติ

ความรักอันใด แม้รักเท่าไหน ยังไม่ยั่งยืน เช่นรักคู่รัก
แม้รักดังกลืน ยังอาจขมขื่น ขึ้นได้ภายหลัง
แต่ความรักชาติ รักแสนพิศวาส รักสุดกำลัง
ก่อเกิดมานะ ยอมสละชีวัง รักจนกระทั่งหมดเลือดเนื้อเรา
ชีวิตร่างกาย เราไม่เสียดาย ตายแล้วก็เผา
ทุกสิ่งยอมคลาด เว้นแต่ชาติของเรา ไม่ให้ใครเข้า เหยียบย่ำทำลาย.

ยินดีที่พบกัน

วันนี้ยินดี ที่เราได้มาพบกัน (ซ้ำ) ยินดี ยินดี ยินดี
มาเถิดมา เรามาร่วมสนุก ปลดเปลื้องความทุกข์ ให้มันสิ้นไป
มาเถิดมา เรามาร่วมจิต ช่วยกันคิดทำ ให้ชาติไทยเจริญ.

ลำตัด ตะคุดัง

(ลูกคู่) ตะ ตุ ตัง ตัง เต ตุ ตัง (ซ้ำ) มาตังตีเอ๊ย แม่นวลละออง (ซ้ำ)

มีเมืองก็ต้องมีจังหวัด (ซ้ำ) มีวัดก็ต้องมีระฆัง (ลูกคู่...)

เจ้าเงาะก็ต้องอยู่ปลายนา (ซ้ำ) พระราชาก็ต้องอยู่ในวัง (ลูกคู่...)

เสือก็ต้องอยู่ป่า (ซ้ำ) นกกระทาก็ต้องอยู่ในรัง (ลูกคู่...).

โพงพาง

โพงพางเอย นกกระยางตาบอด เสือปลาตาบอด เข้าลอดโพงพาง.

มอญซ่อนผ้า

มอญซ่อนผ้า ตุ๊กตาอยู่ข้างหลัง ไม่รู้ไม่ชี้ ฉันจะตีก้นเธอ.

แม่งูเอ๋ย

แม่งูเอ๋ย (เอ๋ย) กินน้ำบ่อไหน? กินน้ำบ่อโศก โยกไปก็โยกมา

แม่งูเอ๋ย (เอ๋ย) กินน้ำบ่อไหน? กินน้ำบ่อทราย ย้ายไปก็ย้ายมา

แม่งูเอ๋ย (เอ๋ย) กินน้ำบ่อไหน? กินน้ำบ่อหิน บินไปก็บินมา

แม่งูเอ๋ย (เอ๋ย) กินหัวหรือกินหาง? กินหัวกินหางกินกลางตลอดตัว.

แมงมุมลาย

แมงมุมลายตัวนั้น ฉันเห็นมันสงสารเหลือทน วันหนึ่งมันถูกฝน ไหลลงจากบนหลังคา

พระอาทิตย์ส่องแสง วับแวมจากไปสับตา มันรีบไต่ขึ้นฟ้า หันหลังมาทำตาลุกวาว.

แมงมุม

แมงมุม ขยุ้มหลังคา แมวกินปลา หมากัดกระพุ้งก้น.

แม่สะเรียง

เรียมยินเสียงแม่สะเรียงร้องเรียก สาดน้ำตัวเปียกฉ่ำเมื่อวันต่ำหัว
เย็นระรื่นชื่นกาย ผ่อนคลายมิได้หมองมัว โอ้เจ้าสายบัว พี่จำจากเจ้าไกล
พี่รักห่วงใยแม่สะเรียง อกเรียมตรมระทมเพราะห่วงอาลัย (ซ้ำ)
ใจนางหนอนัดให้รอที่ศรีสะเกษ เสาะหาทั่วเขตก็ไม่พบทรามวัย
ขวนจะค่ำรอนรอน งามงอนเจ้าอยู่แห่งใด เรียมรอสายใจ ที่ริมห้วยน้ำคำ
ที่นัดประจำของเรา อกเรียมตรมระทมเพราะห่วงนงเยาว์ (ซ้ำ).

ขวนยาเหล

ขวนยาเหล ขวนยาเล หัวใจว้าเหว่าไม่รู้จะเร่ไปหาใคร
จะซื้อเปลขวน ที่ด้ายหย่อนๆ (ซ้ำ) จะเอาน้องนอน ไกวเช้าไกวเย็น.

ยินดีที่รู้จัก

ยินดีที่รู้จัก เพื่อนรักขอเชิญร่วมจิต เรารักกันฉันมิตร รักสนิทเหมือนพี่น้องกัน
ยินดีที่รู้จัก เพื่อนรักขอร่วมใจมั่น ขอให้ผูกสัมพันธ์ เพื่อรักกันให้นานเถิดเอย.

ยิ้ม

ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม ยิ้มมานัยน์ตาหวานชื่น
ยิ้มนิดชีวิตยั่งยืน สดชื่นอุราอย่ามัวรอ (ซ้ำ)
มายิ้มกันหนอเพื่อนเอย.

โชทิง

โชทิง โชทิง โชทิง ชายหญิงมาร่วมแสดง มากันหลายแห่ง มาร่วมแสดงเล่นรอบกองไฟ

ฉันมาก็ด้วยใจรัก ฉันรักเธอด้วยใจจริง โช้น โช้น โชทิง โชทิง.

โชกเชก

โชกเชกเอย น้ำท่วมเมฆ กระต่ายลอยคอ หมาหางงอ กอดคอโชกเชก.

ระบำรำมะนา

เต้นรำระบำรำมะนา (ซ้ำ) สรวลเสเฮฮาเริงร่าสนุกจริง

ขยับมือดังกรุ๋งกริ๋ง (ซ้ำ) เสียงกลอง โจ๊ะทิงทิง ติง ทั่ง ติง ติง ทั่ง ติง

ตีนา ตีนา ตีนา (ซ้ำ) ฮึ๊ด ดี ทา เรนา เริงร่าสนุกจริง.

รักฉันนานา

(ชาย) รักฉันนานา อย่ารานรักห่าง อย่าจางร้างไป (ซ้ำ)

จิตใจฝันใฝ่ จำไว้อย่าเลือน ติดเตือนใฝ่หา

(หญิง) รักฉันนานา อย่าพาลเผลอปล่อย พลอยลืมสัญญา (ซ้ำ)

จดจำไว้ว่า อย่าคิดกลับคำ จำไว้นานา

(พร้อม) หวานชามรักเราอยู่เคียง สุขสองเราเพียง สู่สวรรค์

(ชาย) ขอเธอจำไว้ให้มั่น อย่าลืมฉัน หวั่นใจ

(หญิง) รักฉันนานา หมั่นจำไว้หน่อย อย่าลอยลับไป (ซ้ำ)

จวบจนฟ้าใหม่ ไม่คิดกลับคำ จำไว้นานา.

ระบำฮาวาย

หวานตาหวานเพลง ใครมาบรรเลง เป็นเพลงฮาวาย

สนุกจริงหนา ไม่ว่าหญิงชาย ระรื่นชื่นใจ ในวงฟ้อนรำ.

รำซิมารำ

รำมาซิมารำ เริงระบำกันให้สนุก ยามงานเราทำงานจริงๆ ไม่ละไม่ทิ้งจะเกิดเข็ญขุก

ถึงยามว่างเราจึงรำเล่น ตามเชิงเช่นเพื่อให้สร่างทุกข์

ตามเยี่ยงอย่างตามยุค เล่นสนุกอย่างวัฒนธรรม

เล่นอะไรให้มีระเบียบ ให้งามให้เรียบจึงจะคมขำ

มาซิมาเจ้าเอ๋ยมาฟ้อนรำ มาเล่นระบำของไทยเราเอย.

รีรีข้าวสาร

รีรีข้าวสาร สองทะนานข้าวเปลือก เลือกสองใบลาน คดข้าวใส่จาน

เก็บเบี้ยใต้ถุนร้าน พาลเอาคนข้างหลังไว้.

รำโคม

มาซิมารำ เพื่อนหญิงชายมาร่ายรำ

ร่ายรำร่ายรำโคมงาม หาความเพลิดเพลินใจ

แสงโคมสว่างไสว เราแลไปคล้ายดวงดาว

เหลืองสลับขาว แดงน้ำเงิน งามอร่ามตา

ชูไปทางขวา และย้ายมาชูทางซ้าย

ก้าวเท้าก้าวเท้าเดินไป พร้อมกับจังหวะดนตรี

แล้วพลันหยุดกลับหลังหัน พร้อมกันนั่นเดินกลับทันที

ยืนอยู่กับที่ ฟังเสียงเพลงบรรเลงต่อไป.

ราชสดุดี

ข้าลูกเสือ เชื้อไทย ใจเคารพ		ขอน้อมนบ บาทบงสุ์ พระทรงศรี
พระบาท มงกุฎเกล้า จอมเมาฬี		ทรงปรานี ก่อเกื้อ ลูกเสือมา
ทรงอุตส่าห์ อบรม บ่มนิสัย		ให้มีใจ รักชาติ ศาสนา
ทรงสั่งสอน สรรพกิจ วิทยา		เป็นอาภา ผ่องผุด วุฒิไกร
ดังดวงจัน-ทราทิตย์ ประสิทธิ์แสง		กระจ่างแจ้ง แจ่มภพ สบสมัย
พระคุณนี้ จะสถิต สนิทใน		ดวงหทัย ทวยราษฎร์ ไม่คลาดเลย.

สามะลิสา

(สร้อย) สามะลิสา ขึ้นต้นเป็นมะลิซ้อน พอแตกใบอ่อนเป็นมะลิสา
ขึ้นต้นอะไรก็ได้ (ซ้ำ) แต่ให้ลงท้ายด้วยสระ-อา (สร้อย...)
ตัวพี่อยู่พระนคร (ซ้ำ) แต่โฉมบังอรอยู่สวนสุนันทา (สร้อย...)
ตัวน้องอยู่ธนบุรี (ซ้ำ) แต่ตัวพี่อยู่บ้านสมเด็จเจ้าพระยา (สร้อย...)
โรงเรียนเราจะสะอาด (ซ้ำ) ต้องหมั่นปัดกวาดอยู่ทุกเวลา ... ฯลฯ

รางวัลชีวิต

พระพุทธองค์ ท่านทรงสอนเรื่องเวรกรรม คนไหนใครทำ กรรมเคยก่อเอาไว้อย่างไร
ก่อนนั้น เคยทำกรรมไว้ชาติใด		ชาตินี้ต้องได้ รับกรรมที่ทำก่อนนั้น
ตัวฉันคงทำ แต่กรรมซ้ำอยู่เสมอ		ชาตินี้จึงเจอ เวรกรรมเก่าเข้าซ้อนผูกพัน
ปวดร้าว ตรอมตรมขื่นขมอนันต์		ทำดีสารพัน รางวัลที่ได้ก็คือเคราะห์กรรม
โธ่เอ๋ย พระเจ้าไม่เคยปรานี		ในชาตินี้ ทำดีไม่เคยก่อกรรม
หวังให้ ผลบุญได้น้อมนำ		ล้างเวรที่เคยทำ แต่ชาติปางก่อน
สิบนิ้วประนม สวดมนต์พร่ำบ่นบูชา		กุศลทำมา ขอนำข้าสิ้นเวรตั้งวอน
หากแม้ ชีวีสิ้นสับดับมรณ์		เวรกรรมทุกชาติก่อน บรรเทาผันผ่อนอย่าตามซ้ำเลย.

ลาลาก่อน

ลา ลาก่อน จำขอจะต้องขอลา ลาแล้วโอ้แก้วตา ถึงเวลาจำลาจากจร (ซ้ำ)

จำลาจาก จำพรากจากดวงใจ ถึงแม้ตัวอยู่ไกล แต่หัวใจยังใฝ่ถึงเธอ (ซ้ำ)

ขอรักมั่น ทุกวันฉันขอรักเธอ จากไปใจพร่ำเพ้อ ขอรักเธอแต่เพียงผู้เดียว (ซ้ำ).

สุ่มเช้าพระขา

สุ่มเช้าพระขาเห็นสายธาราไหลล่อง เพียงแต่มองหัวใจให้ป่วน

น้ำไหลไป มักไม่ไหลทวน ชีวิตเราไม่มีหวน ไม่กลับทวนเหมือนกัน

เราเกิดมา ผูกใจรักกันดีกว่า เพราะว่าชีวาแสนสั้น

เราอย่าได้ กระเทือนหัวใจต่อกัน ทิ้งชีวิตอันสุขใจ

อย่าแตกกันเลยรักไว้ชมเชยชิดมั่น จงผูกพันรักกันด้วยใจ

ขอจงเป็นเหมือนเช่นนกไพร ที่เหินบินคู่กันไป หัวใจคู่กัน.

ลูกเสือก้าวหน้า

เกียรติคุณลูกเสือไทย แพร่ไปทั่วสากล ลูกเสือไทยทุกคน ต้องรักษา

มุ่งทำดีขึ้นขัน ตามคำมั่นสัญญา ด้วยศรัทธา สามัคคี มีน้ำใจ

(สร้อย) มาเถิดเรามา ช้าอยู่ไย ลูกเสือไทย มาเร็วไวก้าวเดินไปที่หมายข้างหน้า

อยู่กันคนละกอง ก็เป็นพี่น้องกัน มีความรู้สู้งาน ไม่หวั่นไหว

มีวินัยใจเย็น เป็นมิตรคนทั่วไป อยู่แห่งใด สุขสนุก ทุกเวลา (สร้อย...).

ลูกเสือจับมือ

ลูกเสือเขาไม่จับมือขวา ยื่นซ้ายมาจับมือกันมั่น

มือขวาใช้เคารพกัน (ซ้ำ) ยื่นซ้ายออกมาพลัน จับมือจับมือ

จับมือนั้นหมายถึงมิตร เหมือนญาติสนิทควรคิดยึดถือ

ยิ้มด้วยเมื่อยามจับมือ (ซ้ำ) เพราะพวกเราคือลูกเสือด้วยกัน.

วอลซ์นาวี

ทะเลนั้นเป็นเหมือนถิ่นของเรา   จะขอเฝ้าตราบจนชีวิตเราสิ้น
ขามคลื่นซัดกระเซ็นเช้าเย็นสำเนียงเคยชิน   เลือดไหลรินเพื่อคงเกียรติของนาวี
ธงที่ถูกสายลมโบยสะบัดยังพัดพลิ้ว   ทิวท้องถิ่นทะเลมิยอมให้ใครย่ำยี
เรือแม้จะต้องจมเพื่อปกป้องเสรี   เราขอสละชีพพลีพร้อมกันทุกคน.

วันเพ็ญเดือนสิบสอง

วันเพ็ญเดือนสิบสอง น้ำก็นองเต็มตลิ่ง   เราทั้งหลายชายหญิง สนุกกันจริงวันลอยกระทง
ลอยๆกระทง (ซ้ำ) ลอยกระทงกันแล้ว   ขอเชิญน้องแก้วออกมารำวง
รำวงวันลอยกระทง (ซ้ำ) บุญจะส่งให้เราสุขใจ (ซ้ำ).

วันรื่นเริง

เฮ เฮฮา พวกเรามาวันนี้รื่นเริง (ซ้ำ) ช่างเพลิดเพลิน ร้องเพลงกันแสนสุขใจ
เดินเดินเดิน พวกเราเดินเพื่อนหญิงเพื่อนชาย (ซ้ำ) ก้าวเดินไป ทุกคนให้พร้อมเพรียงกัน
มงมงมง ขับเป็นวงอย่าช้านิ่งนาน (ซ้ำ) ก้าวเดินพลัน แล้ววนทางขวามือเรา
มงมงมง ขับเป็นวงอย่าช้านิ่งนาน (ซ้ำ) ก้าวเดินพลัน แล้ววนทางซ้ายมือเรา
เฮ เฮฮา พวกเรามาขับคู่เต้นรำ (ซ้ำ) ต่างก็ทำ แล้วเรากระโดดพร้อมกัน.

วิหคเหินลม

แสนสุขสมนั่งชมวิหค อยากเป็นนกเหลือเกิน
นกหนอนกเจ้าหกเจ้าเหิน ทั้งวันนกเจ้าคงเพลิน เหินลอยละลิ่วล่องลม
แม้เป็นนกได้ดั่งใจจินตนา ฉันคงเริงร่าลอยลม ขอเพียงเชยชมทั่วท้องนภา ให้สุดขอบฟ้า สุขาวดี
ฉิมพลีวิมานเมืองฟ้า ค่ำคืนจะทนฝืนบิน เหินไปทั่วถิ่นที่มันมีดารา เพราะว่าอยากจะรู้เป็นนักเป็นหนา
ดาราพริบตาอยู่ใย ยั่วเย้ากระเซ้าหรือไร หรือดาวเกี้ยวใคร เหตุใดดาวจึงซน.

สามัคคีชุมนุม

พวกเราเหล่ามาชุมนุม ต่างภูมิใจรักสมัครสมาน
ล้วนมิตรจิตชื่นบาน สราญเริงอยู่ทุกผู้ทุกนาม
(สร้อย) อันความกลมเกลียว กันเป็นใจเดียวประเสริฐศรี
ทุกสิ่งประสงค์ของใจ จักเสร็จสมได้ด้วยสามัคคี.
กิจใด ๆ ประสงค์มี ร่วมใจภักดีพ่อพระจอมสยาม
พร้อมพรึบดั่งมือเดียวขาม ยากเห็นช่วย บ่หน่ายบ่วาย (สร้อย...)
ที่หนักก็จักเบาคลาย ที่อันตรายก็ขจัดขัดขวาง
ฉลองพระเดชบ่จาง กตเวทิคุณพระกรุณา (สร้อย...)
สามัคคีนี้แหละล้ำเลิศ จักชูชาติเชิดพระศาสนา
สยามรัฐจักวัฒนา ปรากฏเกียรติฟุ้งเฟื่องกระเดื่องแดนดิน (สร้อย...).

สุดแผ่นดิน

สุดดิน คือถิ่นน้ำ เขตคามไทยสุดแนว
เราถอย ไปไม่ได้อีกแล้ว ผืนดินสิ้นแนว ทะเลกว้างใหญ่
ชาติไทย ในเก่ากาล ถูกเขา รานย่ำใจ
เคยเสีย น้ำตามากเพียงไหน เสียเนื้อเลือดเท่าไร ชาวไทยจำได้ดี
เราถอย มาอยู่แสนไกล รวมเผ่าไทย อยู่อย่างเสรี
พระสยาม ทรงนำโชคดี ผืนดินถิ่นนี้ คือแผ่นดินทอง
ไม่มี ที่แห่งไหน ให้ไทย ได้จับจอง
เราถอย ไปไม่ได้พี่น้อง ใครคิดมาแย่งครอง ผองไทยจงสู้ตาย.

หงส์

หงส์ หงส์ หงส์ อย่าทะนงไปนัก ปีกของเจ้าจะหัก หักลงไปกลางหนอง
อย่าทะนงไปเลย ว่าจะได้เป็นหงส์ทอง ยามเมื่อฉันแลมอง หงส์ทองขยับปีกบิน (ซ้ำ).

หล่อจริงนะดารา

หล่อจริงนะดารา งามตาจริงแม่สาวเอย
วันนี้ฉันมีความสุข สนุกรื่นเริงหัวใจ
ที่นี่เป็นแดนสวรรค์ เธอกับฉันมาเต้นคองก้า (ซ้ำ).

หัวโล้น

หัวโล้น โกนใหม่ๆ ควักขี้ไก่ มาใส่หัวโล้น
หัวล้าน โกนนานๆ ตกสะพาน หัวล้านจิ้มขี้.

หนักแผ่นดิน

คนใดใช้ชื่อไทยอยู่ กายก็ดูเหมือนไทยด้วยกัน
ได้อาศัยโพธิ์ทอง แผ่นดินของราชันย์ แต่ใจมันยังเฝ้าคิดทำลาย
คนใดเห็นไทยเป็นทาส ดูถูกชาติเชื้อชนถิ่นไทย
แต่ยังฝังทำกิน กอบโกยสินไทยไป เหยียดคนไทยเช่นทาสของมัน
(สร้อย) หนักแผ่นดิน หนักแผ่นดิน คนเช่นนี้เป็นคนหนักแผ่นดิน.
คนใดยุยงปลุกปั่น ไทยด้วยกันหวังให้แตกกระจาย
ปลุกระดมมวลชน ให้สับสนวุ่นวาย เพื่อคนไทยแบ่งฝ่ายรบกันเอง
คนใดหลงชนชาติอื่น ชาติเดียวกันเขายืนข่มเหง
ได้สินทรัพย์เจือจาน ก็ประหารไทยกันเอง ทีชาติอื่นเกรงดังญาติของมัน (สร้อย...)
คนใดขายตนขายชาติ ได้โอกาสชี้ทางให้ศัตรู
เข้าทลายพลังไทย ให้สลายทางสู้ เมื่อศัตรูโอบอยู่เสียทีมัน
คนใดคิดร้ายราวี ประเพณีของไทยไม่ต้องการ
เกื้อหนุนอคติ เชื่อลัทธิอันธพาล แพร่นำมันมาบ้านเมืองเรา (สร้อย...).

หากว่าเรากำลังสบาย

หากว่าเรากำลังสบาย จงตบมือพลัน (ซ้ำ)

หากว่าเรากำลังมีสุข หมดเรื่องทุกข์ใดๆทุกสิ่ง มัวประวิงอะไรกันเล่า จงตบมือพลัน

หากว่าเรากำลังสบาย กระทืบเท้าพลัน (ซ้ำ)

หากว่าเรากำลังมีสุข หมดเรื่องทุกข์ใดๆทุกสิ่ง มัวประวิงอะไรกันเล่า กระทืบเท้าพลัน

หากว่าเรากำลังสบาย จงส่ายเอวพลัน (ซ้ำ)

หากว่าเรากำลังมีสุข หมดเรื่องทุกข์ใดๆทุกสิ่ง มัวประวิงอะไรกันเล่า จงส่ายเอวพลัน

หากว่าเรากำลังสบาย จงส่ายก้นพลัน (ซ้ำ)

หากว่าเรากำลังมีสุข หมดเรื่องทุกข์ใดๆทุกสิ่ง มัวประวิงอะไรกันเล่า จงส่ายก้นพลัน.

หากว่าเรากำลังสบาย จงผงกหัว (ซ้ำ)

หากว่าเรากำลังมีสุข หมดเรื่องทุกข์ใดๆทุกสิ่ง มัวประวิงอะไรกันเล่า จงผงกหัว. ..ฯลฯ.

เด็กเอ๋ยเด็กดี

เด็กเอ๋ย เด็กดี	ต้องมีหน้าที่สิบอย่างด้วยกัน (ซ้ำ)
หนึ่งนับถือศาสนา	สองรักษาธรรมเนียมมั่น
สามเชื่อพ่อแม่ครูอาจารย์	สี่วาจานั้นต้องสุภาพอ่อนหวาน
ห้ายึดมั่นกตัญญู	หกเป็นผู้รู้รักการงาน
เจ็ดต้องศึกษาให้เชี่ยวชาญ	ต้องมานะบากบั่นไม่เกียจไม่คร้าน
แปดรู้จักออมประหยัด	เก้าต้องซื่อสัตย์ตลอดกาล
น้ำใจนักกีฬากล้าหาญ	ให้เหมาะกับกาลสมัยชาติพัฒนา
สิบทำตนให้เป็นประโยชน์	รู้บาปบุญคุณโทษ สมบัติชาติต้องรักษา
เด็กสมัยชาติพัฒนา	จะเป็นเด็กที่พาชาติไทยเจริญ.

หญิงไทยใจงาม

เดือนพราว ดาวแวววาวระยับ　　แสงดาวประดับ ส่งให้เดือนงามเด่น
ดวงหน้า โสภาเพียงเดือนเพ็ญ　　คุณความดีที่เห็น เสริมให้เด่นเลิศงาม
ขวัญใจ หญิงไทยส่งศรีชาติ　　รูปงามพิลาส ใจกล้ากาจเรืองนาม
เกียรติยศ ผ่องปรากฏทั่วคาม　　หญิงไทยใจงาม ยิ่งเดือนดาวพราวแพรว.

แหวนเอ๋ย

แหวนเอ๋ย แหวนเคยสวมก้อย　　บุญฉันน้อย ล่องลอยตามลม
ปลูกรักไว้ หวังใจจะได้ชม　　รักมาขื่นขม อารมณ์เลือนลอย
ลอยตามลม ฉันอยากจะชมนกเอี้ยงสาลิกา　　หุยเล หุยลา สาลิกาบินมาแต่ไกล
จับลงที่ตรงกิ่งไม้ (ซ้ำ)　　ฉันอยากจะได้มาเชยมาชม (ซ้ำ).

อยุธยารำลึก

อยุธยา เมืองเก่าของเราแต่ก่อน　　จิตใจอาวรณ์ มาเล่าสู่กันฟัง
อยุธยา แต่ก่อนนี้ยัง　　เป็นดังเมืองทอง ของพี่น้องเผ่าพงศ์ไทย
เดี๋ยวนี้ ซิเป็นเมืองเก่า　　ชาวไทยแสนเศร้า ถูกข้าศึกรุกราน
ชาวไทย ทุกคนหัวใจร้าวราน　　ข้าศึกเผาผลาญ แหลกลาญวอดวาย
เราชน ชั้นหลังมองแล้วเศร้าใจ　　อนุสรณ์เตือนให้ ชาวไทยจงมั่น
สมัครสมาน ร่วมใจกันสามัคคี　　คงจะไม่มีใครกล้า ราวีชาติไทย.

ออกกำลัง

ออกกำลังด้วยการร้องรำทำเพลง ให้ครื้นเครงเสียงเพลงบรรเลงขับใจ
รำร้องกันไปไม่มีหม่นหมองฤทัย แล้วเราเพลินใจด้วยการร้องรำทำเพลง.

หนูเอย

หนูเอยหนูจงฟัง พี่จะสอนพี่จะสั่ง หนูจงฟังเอาไว้ให้ดี
หนูเอยสมัยนี้ เป็นสมัยที่เอาดีกันด้วยปัญญา
หนูอย่าซุกซน จงอดทน หนูจงบ่นท่องวิชา
ต่อไปในภายภาคหน้า จะได้พึ่งวิชา ปัญญาจะเฟื่องฟู
หนูเอยหนูจงเพียร หนูจงเล่าหนูจงเรียน หนูจงเพียรหาความรู้
หนูเอยจงคิดดู หากมีใครลบหลู่ แล้วหนูจะโทษใคร
หนูเร่งเร็วพลัน จงบากจงบั่น หนูจงหมั่นอย่าท้อใจ
หนูเอยจะบอกให้ ปลูกปัญญาเอาไว้ เรียนไปให้เชี่ยวชาญ
หนูเอยอย่าเกเร หนูอย่าเที่ยวหนูอย่าเตร่ อย่าเสเพลประพฤติพาล
หนูเอยอย่าเกียจคร้าน หมั่นเล่าเรียนเขียนอ่าน คบคนพาลจะเสียคน
หนูกอบการดี เป็นศักดิ์เป็นศรี ทั้งเป็นที่น้อมกมล
หนูจะไม่อับจน แต่จงเลือกคบคน แล้วตนจะรุ่งเรือง
หนูเอยจงฟังว่า เพราะสติเพราะปัญญา นั้นจะพาให้กระเดื่อง
หนูเอยชาติบ้านเมือง จะเจริญฟุ้งเฟื่อง ก็เนื่องด้วยเด็กไทย
แม้ชาติต่างแดน มาหมิ่นหรือมาแคลน หนูไม่แค้นบ้างหรือไร
บ้านเมืองเจริญได้ อยู่ที่เด็กของไทย มิใช่ใครอื่นเลย.

อาลัยเธอ

โอ้ยอดชีวา ฉันขอลาจากจร สุดห่วงอาวรณ์ ถึงจะจรแต่กาย
เคยอยู่คู่กัน ทุกคืนวันไม่ห่างหาย หักใจมิวาย หวนอาลัยถึงเธอ
ค่ำคืนคงฝัน แม้กลางวันเฝ้าเพ้อ เหม่อมองมิเจอ หลงละเมอร่ำไป
ตั้งจิตอธิษฐาน ขอประทานโชคชัย เป่ามนต์ดลใจ ขอให้เธอกลับมา ฯฯ.

เจ็ดวัน

วันอาทิตย์ เป็นมิตรกับวันจันทร์ อังคารเพื่อนกัน กับวันพุธ
พฤหัสบดี เป็นพี่วันศุกร์ วันเสาร์สนุก ทุกคนเฮฮา.

ก่อนจะจากกัน

ก่อนจะจากกันไป ขอฝากใจไว้กับทุกๆท่าน (ซ้ำ)
ถึงตัวไปใจนั้น ไม่แปรผัน และห่างไกล
แม้ว่าเราจากกัน ไม่ช้าพลันคงจะพบกันใหม่ (ซ้ำ)
ขอโชคดีมีชัย หมดทุกข์ โรคภัยตลอดกาล.